

אלו מציאות פרק שני בבא מציעא

כב

עין משפט
גרי כצדו

ירדן • וכן שאר נהרות ומגא זה על ידי הירדן היה יושב: כלמסע
מוזין. ובחוקה נטלה הימנו ומעיקרל ידע ומייאש: שטף נסר קוריו-
של זה ומלאן אחר: כפי אלו כו'. ה"ג הרי אלו שלו מפני שהיאשו
הבעלים דכל שטיפה נהר בקרוב עמים ואזנים הבעלים ידעו בה
מיד דיש לה קול: סא סתמא. הא תורה אור

מה שנתן נתן • אחיה כר' דלחר בפרק הגזול [בתרא] [ב"ק דף
ק"ד] סתם נגב וגזולו היו ירוש בעלים:
שטף נהר קוריו עניו ואזניו • ה"ג אם נתיאשו הבעלים הרי
אלו שלו וי"ל דמייירי ביטול להגיל בקל אם דורך בשעת
שטיפה דלוי ללו הכי הוה כחובו של

פ"ו א"י מ"י פ"ו מהלכות
גזילה ואזניה ס"א א
טו"ח מ"י רע: פ"ד
פ"ז ב"ד מ"י פ"ד
מהל' תרומות ס"ג
פ"ה מ"י ס"ה א:
י"ח ו' מ"י פ"ב מהל'
קומחל' א"לכ"ן
אלכ"ה (ג):

**וכן ידן שנמל מזה ונתן לזה מה שנמל
נמל ומה שנמל נתן בשלמא גזול וידן**

**דקא חזי ליה ומיאש אלא נגב מי קא חזי
ליה דמיאש, הרגמה רב פפא בלסמים**
מוזין, א' הכי היינו גזול: תרי גזונו גזול

ת"ש שטף נהר קוריו עניו ואזניו ונתנו
בתוך שדה חבירו *הרי אלו שלו מפני

שנתיאשו הבעלים מעמא דנתיאשו הבעלים
הא סתמא לא, דבא במאי עסקין כשבוטל

להציל, א' הכי אימא סיפא *אם היו הבעלים
מדפין אחרים חייב להחזיר א' ביבולין

להציל, מאי אריא מדפין, אפילו אין מדפין
נמי: דבא במאי עסקין ביבולין להציל

על ידי הרחק מדפין לא אייאשו, אין מדפין
אייאשו מיאש ב"ש כיניד אמרו התורם שלא

מדעת תרומתו הרומה - ידרי שירד לתוך
שדה חבירו ולקח ותרם שלא ברשות: אם

חישש משום גזל אין תרומתו תרומה ואם
לא תרומתו תרומה, ומגין הוא יודע אם

חישש משום גזל ואם לאו: הרי שבא בעל
הבית ומצאו ואמר לו *כלך אצל יפות

אם נמצאו יפות מהן תרומתו תרומה ואם
לא אין תרומתו תרומה, *לקח הבעלים

והוסיפו עליהן בין כך ובין כך תרומתו
תרומה וכי נמצאו יפות מהן תרומתו תרומה

אמאי בעידנא דתרם הא לא הוה ידע
***תרומה רבא אליבא דאביי דשויה שליה**

אמאי נתיבא רבא דאמאי דאמאי שוליה
אמאי נתיבא רבא דאמאי דאמאי שוליה

אמאי נתיבא רבא דאמאי דאמאי שוליה
אמאי נתיבא רבא דאמאי דאמאי שוליה

אמאי נתיבא רבא דאמאי דאמאי שוליה
אמאי נתיבא רבא דאמאי דאמאי שוליה

אמאי נתיבא רבא דאמאי דאמאי שוליה
אמאי נתיבא רבא דאמאי דאמאי שוליה

אמאי נתיבא רבא דאמאי דאמאי שוליה
אמאי נתיבא רבא דאמאי דאמאי שוליה

אמאי נתיבא רבא דאמאי דאמאי שוליה
אמאי נתיבא רבא דאמאי דאמאי שוליה

אמאי נתיבא רבא דאמאי דאמאי שוליה
אמאי נתיבא רבא דאמאי דאמאי שוליה

אמאי נתיבא רבא דאמאי דאמאי שוליה
אמאי נתיבא רבא דאמאי דאמאי שוליה

אמאי נתיבא רבא דאמאי דאמאי שוליה
אמאי נתיבא רבא דאמאי דאמאי שוליה

אמאי נתיבא רבא דאמאי דאמאי שוליה
אמאי נתיבא רבא דאמאי דאמאי שוליה

אמאי נתיבא רבא דאמאי דאמאי שוליה
אמאי נתיבא רבא דאמאי דאמאי שוליה

אמאי נתיבא רבא דאמאי דאמאי שוליה
אמאי נתיבא רבא דאמאי דאמאי שוליה

אמאי נתיבא רבא דאמאי דאמאי שוליה
אמאי נתיבא רבא דאמאי דאמאי שוליה

אמאי נתיבא רבא דאמאי דאמאי שוליה
אמאי נתיבא רבא דאמאי דאמאי שוליה

[כ"ג ח. ת"י]
[תוס' דכתובות
פ"ח]
[כתוספתא א'
אם נתיאשו
הבעלים הרי
אלו שלו ושי'
תוס' ד"ס ע"ג]
[תוס' דכתובות
פ"ח]
[תוס' דכתובות
פ"ח]

[תוס' דכתובות
פ"ח]
[תוס' דכתובות
פ"ח]

[תוס' דכתובות
פ"ח]
[תוס' דכתובות
פ"ח]

[תוס' דכתובות
פ"ח]
[תוס' דכתובות
פ"ח]

[תוס' דכתובות
פ"ח]
[תוס' דכתובות
פ"ח]

[תוס' דכתובות
פ"ח]
[תוס' דכתובות
פ"ח]

רבינו הנגאל

הוה פסחש בתו כל
שעה והללו אע"פ שהו
בבד שדה קצורות
דמוכחא סילתא רבשורה
זו הוה כבד נתיאש מהו
כפי המעות. וכן תאנה
הנהיגה לחדר התאנים
שהו נטלות סתה סיד
נמאטו לפיכך נתיאש
מהו ומתריין משום גזל
ופטריין מן המעשר
דאינו נשבר ותנו כלל
אמרו בעשרות כל
שהוא אוכל ונשטר
וגידוליו מן הארץ חייב
במעשרות. נגב שנמל
מהו ונתן לזה לא נגב
דבא שנתו בחדר. אבל
דבא נגב דקתני גזול
דבא שנתו בגזול ודרי
גזול ודרי ליפסיין מוויין.
ונתנו לתוך שדה חבירו
אם נתיאשו הבעלים
דרי אלו שלו סבל
דבתמא חייב להחזיר
וכוספא כשבעלי
מדפין אחרים ויבולין
על ידי הרחק.
ה"ש כיניד אמרו התורם
שלא מדעת תרומתו
תרומה ובר' אביימא
גזול שתרם ובא בעל
השדות ומצאו שתרם
ואמר לו למא [א] היתה
תרומה מצלו הופת
מכחא סילתא שנתרומה
ואסיקא לא אמרי' כלך
אצל יפות רזין בעלים
הון כמה שנעשה אלא
לענין תרומה בלבד
מיש דבצדו האינדיחא
כיה ביה. אבל בנולתי
תרומה לא ואע"פ שאמר
לו כלך אצל יפות משום
כפישרתא הוה דאמר
ליה הכי ואמרין משום
גזול. ה"ש עידתו הפל'
עליהם ופסח הוה דין כבי

הגזות הגריא

[א] גז' ס"י מסתמא.
כ"ב גריסא רבנא
ומסתמא וזה אהו כו'
ר"ל ואמאי גריסין כלך
אצל יפות סא שלמו
כחולו אלא כ"כ ס'
וכל זה למיתון דבבא כלך
אצל א"ל כ"ז דמשה
אשוי כ"ח בקדושתו נג
ו' ו' תוס' ס' ד' ד'
אם כו' וא"ל י"ל כו'
כ"ז ד' ה"ג כו' ו"ג
כ"ז [ומת' כ"טו מ"ד
ס' ג"ר ס"ק ע"ז]:

הגזות הגריא

[א] גז' ס"י מסתמא.
כ"ב גריסא רבנא
ומסתמא וזה אהו כו'
ר"ל ואמאי גריסין כלך
אצל יפות סא שלמו
כחולו אלא כ"כ ס'
וכל זה למיתון דבבא כלך
אצל א"ל כ"ז דמשה
אשוי כ"ח בקדושתו נג
ו' ו' תוס' ס' ד' ד'
אם כו' וא"ל י"ל כו'
כ"ז ד' ה"ג כו' ו"ג
כ"ז [ומת' כ"טו מ"ד
ס' ג"ר ס"ק ע"ז]:

הגזות הגריא

[א] גז' ס"י מסתמא.
כ"ב גריסא רבנא
ומסתמא וזה אהו כו'
ר"ל ואמאי גריסין כלך
אצל יפות סא שלמו
כחולו אלא כ"כ ס'
וכל זה למיתון דבבא כלך
אצל א"ל כ"ז דמשה
אשוי כ"ח בקדושתו נג
ו' ו' תוס' ס' ד' ד'
אם כו' וא"ל י"ל כו'
כ"ז ד' ה"ג כו' ו"ג
כ"ז [ומת' כ"טו מ"ד
ס' ג"ר ס"ק ע"ז]:

הגזות הגריא

[א] גז' ס"י מסתמא.
כ"ב גריסא רבנא
ומסתמא וזה אהו כו'
ר"ל ואמאי גריסין כלך
אצל יפות סא שלמו
כחולו אלא כ"כ ס'
וכל זה למיתון דבבא כלך
אצל א"ל כ"ז דמשה
אשוי כ"ח בקדושתו נג
ו' ו' תוס' ס' ד' ד'
אם כו' וא"ל י"ל כו'
כ"ז ד' ה"ג כו' ו"ג
כ"ז [ומת' כ"טו מ"ד
ס' ג"ר ס"ק ע"ז]:

הגזות הגריא

[א] גז' ס"י מסתמא.
כ"ב גריסא רבנא
ומסתמא וזה אהו כו'
ר"ל ואמאי גריסין כלך
אצל יפות סא שלמו
כחולו אלא כ"כ ס'
וכל זה למיתון דבבא כלך
אצל א"ל כ"ז דמשה
אשוי כ"ח בקדושתו נג
ו' ו' תוס' ס' ד' ד'
אם כו' וא"ל י"ל כו'
כ"ז ד' ה"ג כו' ו"ג
כ"ז [ומת' כ"טו מ"ד
ס' ג"ר ס"ק ע"ז]:

הגזות הגריא

[א] גז' ס"י מסתמא.
כ"ב גריסא רבנא
ומסתמא וזה אהו כו'
ר"ל ואמאי גריסין כלך
אצל יפות סא שלמו
כחולו אלא כ"כ ס'
וכל זה למיתון דבבא כלך
אצל א"ל כ"ז דמשה
אשוי כ"ח בקדושתו נג
ו' ו' תוס' ס' ד' ד'
אם כו' וא"ל י"ל כו'
כ"ז ד' ה"ג כו' ו"ג
כ"ז [ומת' כ"טו מ"ד
ס' ג"ר ס"ק ע"ז]:

הגזות הגריא

[א] גז' ס"י מסתמא.
כ"ב גריסא רבנא
ומסתמא וזה אהו כו'
ר"ל ואמאי גריסין כלך
אצל יפות סא שלמו
כחולו אלא כ"כ ס'
וכל זה למיתון דבבא כלך
אצל א"ל כ"ז דמשה
אשוי כ"ח בקדושתו נג
ו' ו' תוס' ס' ד' ד'
אם כו' וא"ל י"ל כו'
כ"ז ד' ה"ג כו' ו"ג
כ"ז [ומת' כ"טו מ"ד
ס' ג"ר ס"ק ע"ז]:

הגזות הגריא

[א] גז' ס"י מסתמא.
כ"ב גריסא רבנא
ומסתמא וזה אהו כו'
ר"ל ואמאי גריסין כלך
אצל יפות סא שלמו
כחולו אלא כ"כ ס'
וכל זה למיתון דבבא כלך
אצל א"ל כ"ז דמשה
אשוי כ"ח בקדושתו נג
ו' ו' תוס' ס' ד' ד'
אם כו' וא"ל י"ל כו'
כ"ז ד' ה"ג כו' ו"ג
כ"ז [ומת' כ"טו מ"ד
ס' ג"ר ס"ק ע"ז]:

הגזות הגריא

[א] גז' ס"י מסתמא.
כ"ב גריסא רבנא
ומסתמא וזה אהו כו'
ר"ל ואמאי גריסין כלך
אצל יפות סא שלמו
כחולו אלא כ"כ ס'
וכל זה למיתון דבבא כלך
אצל א"ל כ"ז דמשה
אשוי כ"ח בקדושתו נג
ו' ו' תוס' ס' ד' ד'
אם כו' וא"ל י"ל כו'
כ"ז ד' ה"ג כו' ו"ג
כ"ז [ומת' כ"טו מ"ד
ס' ג"ר ס"ק ע"ז]:

אלו מציאות פרק שני בבה מציעא

מסורת הש"ס

י"א מ"י פ"א מ"ב
תומא אבלין ל"ב
ות"כ ס"ב א'

איסורא דומיא דהתיירא - מה שמתייר אבדה ממנו ומכל אדם
ע"כ לא אינטרדיק קרא בידע ומתיירא דהא אפילו
במלוין אלל כל אדם מותרת ביהא אלל לא אינטרדיק אלל כי לא ידע
ואע"ג דלכי ידע לא מתיירא אפי' אס' יס' צו סימן כיון שהא
אבדה מכל אדם ה"ל איסורא דהייט
מלויה אלל כל אדם דאסור כה"ג
דלא (ג) דיעין דמיתאש צין יס' צו סימן
צין אלין צו סימן ואין להחיר אלל
דמיתאש קודם דאחא ליהי דהייט
רממנא: **מאחר** דאיתוחב רבא
כ"י - בשלמא לרבא אע"ג דלוחס'
שמתח האלן או בצמוך לאלין אסירי
דחזונו מוכיח עליו אכל תמרי שהרוח
מוליך ברמוק דלא שייך חזונו מוכיח
עליו אע"ג שבגמין סבורין שיפלו
חמת האלן מ"מ אס' הוא יודעין שהרוח
מוליך מרחוק היו מתייראין אלל
לאפי' הא' הוי ירוש' שלא מדעת
שבגמילס סבורים שיפלו חמת האלן
ולא יקחוס עובדי דרכים משום
דחזונו מוכיח עליו ומשיי דאפילו
אוחן שמתח האלן שרו אפילו לאפי'
"באחרא דשכתי שקלים ורמתי
דמיתאש ו"ל דעבידי דנתרי כמו
תאנים דאל"כ היו אסורים לאפי' דהוי
ירוש' שלא מדעת דאפי' סוכר שיפלו
כיון דלא עבידי דנתרי כמו זמס'
והרובים דאסור כיון דלא עבידי
דנתרי: **דלאן** בני מחילה נינהו
מאי - בשלמא לרבא כיון דלכי גזלי
מיתאש שמתח נמי ומקרי ירוש':
תיובתא ורבא רבא ידע שפיר
ק"ת געיל (ד' כ"א): דקאמר צוטו
אל יס' כ"ע לא פליגי דהי' כדבעינן
למימר לקמן אלל דלא דייק לייסובא
דומיא דהתיירא:

אין בני יוסן - ולא אמרינן כיון דהשקא ניהא מהני האי דעתא
למעיקרא ותיירא הכשר וקשיא לרבא: כתיב כי יוסן - ולא קציב
יוסן: לדעם - שדע בצמינה והוכשר בעיניו ועודו העל עלין
עדין הן בצמינה: ממנו - קרא יתיירא הוא לאשמועין שאפי' אבד
תורה אור אלל הימנ: ואיסורא דומיא דהתיירא.
כיון דמתח קרא ליעפין מלויה אלל
כל אדם שיחזיר ושאזינה מלויה יזכה
בה איחוקי אחקוס להדי או
לאיסורא וזו להתיירא: מה סימירא -
שאזינה מלויה לא חילק צין שיש בה
סימן לשאין בה סימן: אפי' איסורא -
דמלויה אלל כל אדם לא חילק צין ואין
סימן דפי' ידע מיתאש ליש סימן' דלכי
ידע לא מיתאש ופי' היכי דיש סימן
אסירא כי אין סימן נמי אסירא היכא
דאפילו למימר לא ידע דגמילה קדם
שבאחא ליה זה: יעיל קג"ס - סימני
הלכות הן ירוש' שלא מדעת דהכא
עד זומס למפרע הוא נפסל בצמנהדין
(ד' כ"א) לחי העומד מלויה בעירובין
(ד' ט"ו) קדושין שלא נמסרו לביאה
בקדושין (ד' נ"א): גלי דעתא בניסא
בגישין (ד' ל"ד) זומר אוכל ככילת
להכעיס פסול לעינן עדות בצמנהדין
(ד' ט"ו): בני תמרי דויקא - שהרוח
משיר: כיכי אלגין לסו - הא לא
מיתאש והא דנקט למיבטי צביא
מאחר דאיתוחב רבא קשיא לי דבלא
איסורא רבא איכא למיבטי דהא
מודא רבא בכל דבר שחזונו מוכיח
עליו חוץ מן החאנה מפני שנמאסא
עם נפילתה וגרעה צבעיו דלא נקט
לה אלל להכריזו צמור איסור כלומר
מאחר דאיתוחב אפילו בדבר שאין
צו סימן כ"ש אאלו אסורין שיש בהן
סימן: מעיקרא - מקודם נפילתו:
ירוש' מיתאש - דיועד הוא שהרוח
משיר מהן והשקלים מוזמנים לתלמן:
יתמי - קטנים שאין הפקדין הפקר:
באגא צארעא דיתמי לא מחוקינן -
אין עלינו להחוקק בהן כקטנה בחוקק
הקרקע של יתומין ולאסור כל
התמרים משום ספק קרקע של יתומים
אלל הולקין אחר הרוב: מוחוק עומד
מאי - קרקע עמיה של יתומין מאי:
כרכסא מאי - קרקע חכרובין ומקפין
בגדא רבאניס סביב שאין שקלים
ורמשים נכנסין עס: העשוי לידרס -
שהמקום שהוא עס רגלי דבריהם בני
אדם והחפץ נמוך וטע לידרס: לא
הוי סימן - שאין צעליו סומך לתת
צו סימן מימר אמר נשחת הכימן
בדרכה הרגלים: כרכסא - גבון
בשדה זרועה שאין רוב בני אדם
דורכין בה ויש מיעוט שהולכין בה:
כ"ג אי דליס כבו סימן כרכסא מאי
מכריז - כלומר כי מכריז זה מלא
אבידה מאי מכריז שיוכל ליתן האובד
סימן בה: מכריזי מקוס - ויש מכריז
עס האבידה אלל עס המקוס למי
יבא ויחמר מה איבד וזה בל ואומר
אבדיתי עס חפץ פלוני: ופלאומות -
עומרים גדולים: רבב פיבי ממרן

אין בני יותן מעמא מאי - לאו משום דלא
אמרינן כיון דאנילא מילתא דהשתא ניהא
ליה מעיקרא נמי ניהא ליה, שאני התם
דכתיב "כי יתן" - עד שתון, אי הכי רישא
נמי: התם כדרב פפא דרב פפא רמי: כתיב
"כי יתן" וקרינן "כי יתן" הא כיצד בעינן כי
יותן דומיא דבי יתן "מה יתן לדעת אפי' כי
יותן" נמי לדעת דה"ש *דא"ר יוחנן משום
*רבי ישמעאל בן יהוצקא *מנין לאבידה
ששמפה נדר שריא מותרת: דכתיב *וכן
תעשה לחמורו וכן תעשה לשמלתו וכן
תעשה לכל אבידת אוחד אשר תאבד ממנו
ומצאתה *מי שאבדה הימנו ומצויה אצל
כל אדם יצאתה זו שאבדה ממנו ואינה
מצויה אצל כל אדם ואיסורא דומיא דהתיירא:
מה היתירא בין דאית בה סימן ובין דאית
בה סימן שרא, אפי' איסורא בין דאית בה
סימן ובין דאית בה סימן אסורה תיובתא
דרבא תיובתא, *והלכתא כוותיה דאבי
*ביע"ל ק"ג, א"ל רב אחא בריה דרבא לרב
אשי ובי מאחר דאיתוחב רבא הני תמרי
דיקא היכי אבלינן להו? אמר ליה כיון
[א] דאוכא שקצים ורמשים דקא אבלי להו
מעיקרא יאוש מיתאש מנייהו, *תמי דלא
בני מחילה נינהו מאי? אמר ליה באגא
*בארעא דיתמי לא מחוקינן, מוחוק ועומד
מאי? ברבא מאי? אמר ליה יאסורן: כריכות
ברה"ד הרי אלו שלו: אמר רבא ואפילו
ברבב שיש בו סימן אלמא קסבר רבא סימן
העשוי לידרס לא הוי סימן דבא אבד לא
שנו אלא ברבב שאין בו סימן אבל ברבב
שיש בו סימן היכי להברוי אלמא קסבר
רבא סימן העשוי לידרס הוי סימן ואיכא
דמתני דהא שמעתא באנפי נפשה סימן
העשוי לידרס רבא אמר לא הוי סימן ורבא
אמר הוי סימן [ב] כריכות ברה"ד הרי אלו
שלו, ברה"י נופל ומכריז ה"ד אי דאית
בהו סימן, ברה"י מאי מכריז, אלא לאו
דאית בהו סימן וקתני ברה"ד הרי אלו
שלו? אלמא סימן העשוי לידרס לא הוי
סימן, תיובתא דרבא: אמר לך רבא לעולם
דאית בהו סימן ודקא אבדה ברה"י מאי
מכריז מכריז מקום רבא? אמר מקום לא
הוי סימן דאיתמך מקום רבא? אמר לא הוי
סימן ורבא אמר הוי סימן תיש כריכות
ברה"ד הרי אלו שלו, ברה"י נופל ומכריז,
והא דאיתמך בין ברה"י ובין ברה"י נופל ומכריז,
רבה היכי מתרץ לה, ורבא היכי מתרץ לה:
רבה מתרץ לטעמיה בתומן, ורבא מתרץ
למטעמיה במתן רבה מתרץ למטעמיה בתומן
כריכות ברשות הרבים הרי אלו שלו משום
דמורסא

י"א מ"י פ"א מ"ב
תומא אבלין ל"ב
ות"כ ס"ב א'

הנהגות הב"ה
(6) רש"י ד"ה רבב
מתין וכו' שיש בו סימן:
(7) חז"ל ד"ה איסורא
וכי' דלא ידע דמיתאש צין:
י"א מ"י פ"א מ"ב
תומא אבלין ל"ב
ות"כ ס"ב א'

הנהגות הב"ה
(א) י"א מ"י פ"א מ"ב
תומא אבלין ל"ב
ות"כ ס"ב א'
(ב) י"א מ"י פ"א מ"ב
תומא אבלין ל"ב
ות"כ ס"ב א'
(ג) י"א מ"י פ"א מ"ב
תומא אבלין ל"ב
ות"כ ס"ב א'
(ד) י"א מ"י פ"א מ"ב
תומא אבלין ל"ב
ות"כ ס"ב א'
(ה) י"א מ"י פ"א מ"ב
תומא אבלין ל"ב
ות"כ ס"ב א'

הנהגות הב"ה
(א) י"א מ"י פ"א מ"ב
תומא אבלין ל"ב
ות"כ ס"ב א'
(ב) י"א מ"י פ"א מ"ב
תומא אבלין ל"ב
ות"כ ס"ב א'
(ג) י"א מ"י פ"א מ"ב
תומא אבלין ל"ב
ות"כ ס"ב א'
(ד) י"א מ"י פ"א מ"ב
תומא אבלין ל"ב
ות"כ ס"ב א'
(ה) י"א מ"י פ"א מ"ב
תומא אבלין ל"ב
ות"כ ס"ב א'

י"א מ"י פ"א מ"ב
תומא אבלין ל"ב
ות"כ ס"ב א'

רבינו הנגאל
י"א מ"י פ"א מ"ב
תומא אבלין ל"ב
ות"כ ס"ב א'
י"א מ"י פ"א מ"ב
תומא אבלין ל"ב
ות"כ ס"ב א'
י"א מ"י פ"א מ"ב
תומא אבלין ל"ב
ות"כ ס"ב א'

י"א מ"י פ"א מ"ב
תומא אבלין ל"ב
ות"כ ס"ב א'
י"א מ"י פ"א מ"ב
תומא אבלין ל"ב
ות"כ ס"ב א'
י"א מ"י פ"א מ"ב
תומא אבלין ל"ב
ות"כ ס"ב א'

י"א מ"י פ"א מ"ב
תומא אבלין ל"ב
ות"כ ס"ב א'
י"א מ"י פ"א מ"ב
תומא אבלין ל"ב
ות"כ ס"ב א'

י"א מ"י פ"א מ"ב
תומא אבלין ל"ב
ות"כ ס"ב א'

י"א מ"י פ"א מ"ב
תומא אבלין ל"ב
ות"כ ס"ב א'
י"א מ"י פ"א מ"ב
תומא אבלין ל"ב
ות"כ ס"ב א'

י"א מ"י פ"א מ"ב
תומא אבלין ל"ב
ות"כ ס"ב א'
י"א מ"י פ"א מ"ב
תומא אבלין ל"ב
ות"כ ס"ב א'

י"א מ"י פ"א מ"ב
תומא אבלין ל"ב
ות"כ ס"ב א'

י"א מ"י פ"א מ"ב
תומא אבלין ל"ב
ות"כ ס"ב א'

י"א מ"י פ"א מ"ב
תומא אבלין ל"ב
ות"כ ס"ב א'

י"א מ"י פ"א מ"ב
תומא אבלין ל"ב
ות"כ ס"ב א'

י"א מ"י פ"א מ"ב
תומא אבלין ל"ב
ות"כ ס"ב א'

י"א מ"י פ"א מ"ב
תומא אבלין ל"ב
ות"כ ס"ב א'

י"א מ"י פ"א מ"ב
תומא אבלין ל"ב
ות"כ ס"ב א'

י"א מ"י פ"א מ"ב
תומא אבלין ל"ב
ות"כ ס"ב א'

י"א מ"י פ"א מ"ב
תומא אבלין ל"ב
ות"כ ס"ב א'